

Thơ Ngũ Ngôn

Tôi biết có hai người / kết bạn nhau từ nhỏ / bây giờ hai người đó / vẫn là bạn tâm giao...

Hai người đó không giàu (không veston cravate), mang giày không mang giép...nhưng thấy rất phong lưu.

Một người thì chu du / mới trở về thăm nước; một người không vượt được / ở lại trộn xà bần...

Hai người đều làm chăm / nên cuộc sống thoải mái. Trong mấy ngày gặp lại / họ hay đi nhà hàng...

Cũng có lúc lang thang / công viên Lê Văn Tám / tượng anh hùng cháy xám...vì xăng...trong tích xưa.

Họ cũng từng thần thờ / dưới bệ tượng Tố Hữu / anh Bốn Lành kênh kiệu / hai mắt híp lim dim...

Không chính chị chính em / họ ở ngoài bão táp, họ có vẻ thành thật / khi چرا đôi bánh mì...

Họ có nhắc Hen H'Niê, tiệc nàng hoa hậu rớt / cuộc thi ở Bangkok / chỉ dành được hạng năm...

Có lúc họ nói thăm / chuyện gì tôi không biết / mà tôi cũng không thiết / gì chuyện của người ta.

Chỉ biết hai người là / bạn thân từ lúc nhỏ...hai người trốn cực khổ, một người đi vượt biên...

Một người sống để quên / nước nhà đã giải phóng, chấp nhận đời lao động, làm việc trộn xà bần...

*

Hội ngộ sau nhiều năm, tình người vẫn khăng khít...rồi họ lại tạm biệt / tại phi khẩu Sài Gòn.

Chỉ phi khẩu đó còn / SGN, chữ tắt, Tên Sài Gòn thì mất, giờ là Hồ Chí Minh...

Thơ tôi bay loanh quanh / chân hai người bạn cũ. Tôi làm thơ năm chữ / mong tình người muôn năm...

Trần Văn Lệ